

[Søren Olesen.]

stede den omtalte erklæring om, hvorvidt eleven må anses for at være egnet til lærer, og om, hvordan hans standpunkt iøvrigt er i de forskellige fag. Jeg går ud fra, at der så vil blive udsendt visse retningslinier, som seminariet må gå efter, og at man herunder også vil betone, at hvad angår egnethed, må det være en selvfølge, at når en lærer har bestået prøven og man ikke har fundet anledning til at afvise ham, må erklæringen affattes sådan, at den ikke skal stå som en hindring for ham, og at vedkommende får mulighed for at få ansættelse.

Med disse ord vil jeg på mit partis vegne anbefale at tiltræde de af ministeren stillede ændringsforslag og lovforslaget som helhed.

Kirsten Gloerfelt-Tarp: Når jeg tager ordet for at anbefale det af mindretallet stillede ændringsforslag, således at småbørns-lærerindeuddannelsen fortsat kun skal give adgang til lærergerning i landsbyskolen, er det, fordi jeg ikke mener, at skolen, børnene og lærerne, er tjent med en udvidelse af lærerstaben med lærere med en kortere uddannelse, og at denne udvikling sættes i gang også i købstadskolen, hvor der hidtil kun, når der har været mangel på lærerkræfter, i kraft af dispensation har kunnet komme en forskolelærerinde ind. Lovforslagets tendens er at udvide anvendelsen af kortere uddannet og billigere lærerpersonale på bekostning af lærerstaben med længere uddannelse og højere aflønning.

I købstadskolen tilstræber man af pædagogiske grunde klasselærersystemet, således at den samme klasselærer følger børnene op gennem klasserne, som det blev fremhævet af det ærede medlem hr. Kaj Andresen. Mellemskoleordningen medfører for nogle af børnene et nødvendigt brud herpå, og nu vil den i lovforslaget foreslåede ordning kunne medføre, at børnene efter tre-fire års forløb skal skifte klasselærer for så atter at skifte fra femte klasse. Jeg går ud fra, at når man opstiller klasselærersystemet som det, der må tilstræbes, er det, fordi man har ønsket at skabe den bedst mulige kontakt fra skolens side med børnene og hjemmene. Denne kontakt er mest intim i de første skoleår, men den har virkning langt ud over disse. Nu berøver

man, åbner i hvert fald mulighed herfor, de lærere og lærerinder, der skal undervise de større børn, adgangen til at bygge videre på den kontakt, der er skabt i de første år. Det er efter min mening ikke godt for børnene, og det er ikke rimeligt at vanskeliggøre de fuldt uddannede læreres mulighed for den bedste kontakt med børnene. Får småbørnslærerinder også undervisning i de praktiske fag i de store pigeklasser, som foreslået i lovforslaget, mister de fuldt uddannede lærerinder, ved at man adskiller de mere lystbetonede fag fra de øvrige fag, tillige et område, som er egnet til at skabe et særlig godt forhold mellem elev og lærer.

Lovforslaget synes iøvrigt med hensyn til uddannelse af lærere at følge den linie, at den almindelige uddannelse skal være ens for alle lærere, men at der tillige skal være adgang for særuddannelse i visse fag eller indenfor visse fagområder. Dette princip hylder man, men samtidig bryder man det for småbørnsundervisningens vedkommende, samtidig med at man hævder, at småbørnsundervisningen er særlig betydningsfuld. Det kan jeg ikke se logikken i. Jeg ved, at mange forskolelærerinder har gjort et godt og anerkendelsesværdigt arbejde i landsbyskolerne, hvor deres oprindelige beskæftigelse i den egentlige forskole var naturlig, men derfra og til at føre dem ind i byerne er der et langt skridt. Småbørnsundervisningen har i de seneste år været genstand for stor interesse, og der er utvivlsomt også gjort store fremskridt på dette område. Denne voksende forståelse af småbørnsundervisningen har da også fået mange seminarieuddannede lærere og lærerinder til at beskæftige sig med den. Det er efterhånden sådan, at man skulle tro af de forskellige udtalelser, at det kun var forskolelærerinder, der forstod at undervise småbørn, men mig bekendt stammer fornyelsen indenfor småbørnsundervisningen overvejende fra den seminarieuddannede kreds og ikke fra forskolelærerinderne.

Lovforslaget åbner vej for, at mindreuddannede lærerinder fortrænger fuldt uddannede lærerinder og også i nogen grad lærere; det kan befrygtes, at undervisningen i de små klasser udelukkende bliver foretaget af kvinder og i de større klasser udelukkende af mænd. Efter min mening er det det bedste, at børnene i de forskellige